

मीठे बच्चे – ज्ञानसागर बाबा आउनु भएको छ। तिमी बच्चाहरूको अगाडि ज्ञान डान्स गर्नु, तिमी होसियार से वाधारी बन्यौ भने ज्ञानको डान्स पनि राम्रो हुन्छ ।”

पश्चः- स गमयुगमा तिमी बच्चाहरूले कुनचाहिँ आदत बनाउँछौ?

उत्तर:- यादमा रहने । यो हो रूहानी आदत । यो आदतको साथसाथै तिमीले दिव्य र अलौकिक कर्म पनि गर्नु छ । तिमी हौ ब्राह्मण, तिमीले सबै लाई सच्चा-सच्चा कथा अवश्य सुनाउनु छ । तिमी बच्चाहरूमा से वा गर्नु पनि आदत हुनुपर्छ ।

गीत:- धीरज धर मनुवा धीरज धर.....

ओम् शान्ति । जसरी कोही असपतालमा बिरामी भएर बसदा तयस रोगीले दुःखबाट छुट्ने आशा राख्छ । डाक्टरसँग सोध्छ- के हाल छ, कहिले यो रोग छुट्छ? ती त सबै हुन् हृदका कुरा । यो हो बे हृदको कुरा । बाबा आएर बच्चाहरूलाई राय दिनहुन्छ । यो त बच्चाहरूले जानिसकेका छन्, अवश्य सुख र दुःखको खेल हो । तयसो त तिमी बच्चाहरूलाई सतयुगमा जानुमा भन्दा बढी फाइदा यहाँ छ किनकि जान्ने का छौ- यतिबेला हामी ईश्वरीय गोदमा छौ, ईश्वरीय सन्तान हौ । यो समयमा हाम्रो उच्च भन्दा उच्च गुप्त महिमा छ । मनुष्यले बाबालाई शिव, ईश्वर, भगवान पनि भन्छन् तर जान्ने का छैनन् । पुकार गरिरहन्छन् । ड्रामामा यसत् छ । ज्ञान र अज्ञान, दिन र रात । गाउँछन् पनि तर तमोप्रधान बुद्धि यसतो भएको छ जसकारण आफूलाई तमोप्रधान नै मान्दैनन् । कसैको तकदिरमा बाबाको वरसा होस् तब त बुद्धिमा बस्न सक्छ । बच्चाहरूले जान्ने का छन्- हामी बिल्कुल नै घोर अनधिकारमा थियौ । अब बाबा आउनु भएको छ र त कति उज्यालो भएको छ । बाबाले जुन ज्ञान दिनहुन्छ त्यो कुनै पनि वेद, शास्त्र, ग्रन्थ आदिमा छैन । त्यो पनि बाबाले सिद्ध गरेर बताउनु हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको बारेमा प्रकाश पारिन्छ, त्यो फेरि प्रायः लोप हुन जान्छ । म विना फेरि कसैलाई ज्ञान मिल्न सक्दैन, यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ । थाहा हुन्छ, कलियुग बितिसक्यो फेरि ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ । यो हो नयाँ कुरा । यो त शास्त्रहरूमा छँदै छैन ।

बाबाले त यो ज्ञान सबैलाई एकै किसिमले पढाउनु हुन्छ, तर धारणा गर्नमा नम्रवार छन् । कोही असल से वाधारी बच्चाहरू आउँछन् भने बाबाको डान्स पनि यसत् चलन्छ । डान्सिङ्ग गरल (नरत्की)लाई हेर्न चाहने धेरै सोखिन हुन्छन् भने उनले पनि खुसीले धेरै राम्रो डान्स गरिन्छन् । थोरै मात्र बसेका छन् भने साधारण रूपले अलिकति डान्स गरिन्छन् । वाह ! वाह ! गर्नु हेरू धेरै भए भने उनीहरूको पनि उल्लास बढ्छ । यहाँ पनि यसत् हो । मुरली सबै बच्चाहरूले सुन्छन्, तर सामुनने बसेर सुन्दाको कुरै बेग्लै हुन्छ नि । यो पनि देखाउँछन्- कृष्णले डान्स गर्थे । डान्स कुनै तयसतो होइन । वास्तवमा हो ज्ञानको डान्स । शिवबाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ- म ज्ञानको डान्स गर्नु आउँछु, म ज्ञानको सागर हुँ । रामरारामरा प्वाइनटहरू निसक्नछन् । यो हो ज्ञानको मुरली । काठको मुरली होइन । पतित-पावन बाबा आएर सहज राजयोग सिकाउनु हुन्छ वा काठको मुरली बजाउनु हुन्छ? यो कसैको पनि ख्यालमा छैन, बाबा आएर यसतो राजयोग सिकाउनु हुन्छ । अहिले तिमीलाई थाहा छ, बाँकी कुनै पनि मनुष्य मात्रको बुद्धिमा यो कुरा आउन सक्दैन । आउनेहरूले पनि नम्रवार पद पाउँछन् । जसरी कल्प पहिला गरेका थिए तयसै गरी पुरुषार्थ गरिरहन्छन् । तिमीलाई थाहा छ- कल्प पहिला जसत् बाबा आउनु हुन्छ, आएर बच्चाहरूलाई सबै रहस्य बताउनु हुन्छ । भन्नुहुन्छ- म पनि बन्धनमा बाँधिएको छु । हरेक आत्मा यस ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छ । जे सतयुगमा भएको थियो, त्यही फेरि हुन्छ । अनेकौं प्रकारका कति योनिहरू छन् । सतयुगमा यतिका योनिहरू हुँदैनन् । तयहाँ त थोरै मात्र भेराइटीका हुन्छन् । फेरि वृद्धि हुँदै जान्छन् । जसरी धर्म पनि बढ्दै जान्छन् । सतयुगमा त यतिका थिएनन् । जुन सतयुगमा थियो त्यो फेरि सतयुगमा नै देखिँछौ । सतयुगमा कुनै छी-छी फोहोर पार्ने चीजहरू हुँदैनन् । ती देवी-देवताहरूलाई भनिन्छ

नै भगवान-भगवती। अरू कुनै खण्डमा कहिल्यै पनि कसैलाई भगवान-भगवती भनिदैन। ती देवताहरूले अवश्य स्वर्गमा राज्य गर्थे। उनीहरूलाई हेर कति गायन गरिन्छ।

तिमी बच्चाहरूमा अहिले धैर्यता आएको छ। तिमीलाई थाहा छ- मेरो दरजा कति उच्च वा निम्न छ। मैले यति अंक ल्याएर पास हुन्छु। हरेकले स्वयं जान्न सक्छ फलानाले राम्रो सेवा गरिरहेको छ। हो, चलदा-चलदै तूफान पनि आउँछ। बाबा त भननुहुन्छ- बच्चाहरूलाई कुनै पनि ग्रहदशा, तूफान आदि नआओस्। मायाले राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई पनि लडाइदिन्छ। त्यसैले त बाबाले धैर्यता दिदै गर्नुहुन्छ, थोरै समय बाँकी छ। तिमीले सेवा पनि गर्नु छ। स्थापना भएपछि त फेरि जानु नै छ। यसमा एक सेकेण्ड पनि अधि-पछि हुन सक्दैन। यो रहस्य बच्चाहरूले नै बुझ्न सक्छन्। हामी ड्रामाका कलाकारहरू हौं, यसमा हाम्रो मुख्य पारट छ। यहाँ नै हार र जितको खेल बन्देको छ। यही भूमी पहिला पावन थियो। कति शान्ति, पवित्रता थियो। यो हिजोको नै कुरा हो। हिजो हामीले नै पारट खेलेका थियौं। ५ हजार वर्षको सबै पारट भरिएको छ। हामीले चक्कर लगाएर आएका छौं। अब फेरि बाबासँग योग लगाउँछौं, यसैबाट नै मैला निसक्नेछ। बाबाको याद आएपछि वरसा पनि अवश्य याद आउँछ। पहिला पहिला अलफलाई जान्नु छ। बाबा भननुहुन्छ- तिमीले मलाई जाने पछि मदद्वारा सबै कुरा जानेका छौं। ज्ञान त धेरै सजिलो छ, एक सेकेण्डको। फेरि पनि समझाइरहनुहुन्छ। प्वाइन्टहरू दिइरहनुहुन्छ। मुख्य प्वाइन्ट हो मनमनाभव। यसैमा नै विघ्न पर्छ। देह-अभिमान आउनाले फेरि अनेक प्रकारका उलझन आउँछन्, फेरि योगमा रहन दिदैन। जसरी भक्तिमार्गमा कृष्णको यादमा बसदा बुद्धि कता-कता भागछ। भक्तिको अनुभव त सबैलाई छ। यही जनमको कुरा हो। यो जनमको कुरा जाननाले विगतको जनमको कुरा पनि केही न केही जान्न सक्छौं। बच्चाहरूलाई बानी परिसकेको छ, बाबालाई याद गर्नु। जति याद गरछौं तति खुसी बढ्छ। साथसाथै दिव्य अलौकिक कर्म पनि गर्नु छ। तिमी हौ ब्राह्मण। तिमीले सत्य-नारायणको कथा, अमर कथा सुनाउँछौं। मुख्य कुरा एउटै हो जसमा सबै कुरा आउँछ। यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ। यो एउटै मात्र रूहानी बानी हो। बाबा समझाउनु हुन्छ- ज्ञान त धेरै सजिलो छ। कन्याहरूको नाम पनि गायन गरिएको छ। अधरकुमारी, कुमारी कन्या, कुमारीको नाम सबै भन्दा धेरै प्रसिद्ध छ। उनलाई कुनै बन्धन हुँदैन। त्यो पतिले त विकारी बनाइदिन्छ। यहाँ बाबाले त स्वरगमा लै जानको लागि सिँगारनुहुन्छ। सविट सागरमा लै जानुहुन्छ। बाबा भननुहुन्छ- यो पुरानो दुनियाँलाई, पुरानो देह सहित बिल्कुलै बिसिदै ऊ। आत्माले भन्छ- हामीले ८४ जनम पूरा गर्यौं। अब फेरि हामीले बाबाबाट पूरा वरसा लिन्छौं। हिममत गरछौं, फेरि पनि मायासँग लडाइँ त छ। अगाडि त यी बाबा छन्। मायाको तूफान धेरै यिनको पासमा नै आउँछ। धेरैले आएर सोध्छन्- बाबा! हामीलाई यसतो हुन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई बताउँछन्- हो, यसतो तूफान अवश्य आउँछ। पहिला त मेरो पासमा आउँछ। अनन्तमा सबैले कर्मातीत स्थिति पाउँछन्। यो कुनै नयाँ कुरा होइन। कल्प पहिला पनि भएको थियो। ड्रामामा पारट खेल्यौं, अब फेरि घर फर्कन्छौं। यो चैतन्य ड्रामा हो। बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो पुरानो दुनियाँ नरक हो। भन्दछन् पनि- यी लक्ष्मी-नारायण कषीरसागरमा बस्थे। यिनीहरूको मन्दिर कति राम्रा-राम्रा बनाउँछन्। पहिला पहिला मन्दिर बनाउँदा त दूधकै पोखरी बनाएर विष्णुको मूर्ति राखियो होला। धेरै राम्रा-राम्रा चित्र बनाएर पूजा गर्थे। तयतिबेला त धेरै ससतो थियो। बाबाले सबै देखेका छन्। निश्चय नै यो दुनियाँ कति पवित्र, दूधको सागर थियो। दूध, घिउको मानौं नदी बग्थ्यो। यो त महिमा दिइएको हो। स्वरगको नाम लिने बित्तिकै मुखमा पानी आउँछ। तिमी बच्चाहरूलाई अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। त्यसैले बुद्धिमा समझ आएको छ। बुद्धि आफ्नो घरमा जानुछ, समझन्छौं फेरि स्वरगमा आउँछौं। त्यहाँ सबै कुरा नयाँ-नयाँ हुन्छ। बाबा श्रीनारायणको मूर्ति हेरेर धेरै खुसी हुन्थे, अत्यन्त परेमले राख्थे। यो थाहा थिएन, म नै यसतो बन्दछु। यो ज्ञान त अहिले बाबाबाट मिलेको हो। तिमीलाई ब्रह्माण्ड र सृष्टि चक्रको आदि-मध्य-अनन्तको ज्ञान छ। जानेका छौं- हामीले कसरी चक्कर लगाउँछौं। बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुसी हुनुपर्छ। बाँकी थोरै समय छ। शरीरलाई त केही न केही भइ नै रहन्छ। अब यो तिम्रो अन्तिम जनम हो। अब तिम्रो सुखको दिन आउँछ, ड्रामा योजना अनुसार। देख्दै छौं,

विनाश अगाडि खडा छ। तिमीलाई तेस्रो नेत्र मिलेको छ। मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतनलाई राम्रोसँग जान्ने का छौ। यो सव्दरश्मि चक्र तिमीको बुद्धिमा घुमि नै रहन्छ। खुसी हुन्छ। यतिबेला हामीलाई बेहदका बाबाले टिचर बनेर पढाउनु हुन्छ। तर नयाँ कुरा भएकोले घरी घरी बिरसनछौ। नत्र बाबा भन्ने बित्तिकै नै खुसीको पारा चढ्नुपर्छ। रामतीर्थ श्रीकृष्णका भक्त थिए। त्यसैले कृष्णको दर्शन पाउनको लागि कति मेहनत गर्थे। उनलाई साक्षात्कार भयो अनि खुसी भए। तर त्यसले के भयो? केही पनि मिलेन। यहाँ त तिमी बच्चाहरूलाई खुसी पनि छ किनकि जान्ने का छौ- २१ जनमको लागि हामीले उच्च पद पाउँछौ। तीन भाग त तिमी सुखी रहन्छौ। यदि आधा-आधा हुँदो हो त फेरि फाइदा भएन। तिमी तीन भाग सुखमा रहन्छौ। तिमीले जसतो सुख कसैले देख्न पाउँदैन। तिमीको लागि त अपार सुख छ। महान् सुख हुँदा त दुःखको विषयमा थाहै हुँदैन। सगममा तिमीले दुवैलाई जान्न सक्छौ, अहिले हामी दुःखबाट सुखमा जाँदैछौ। मुख दिनतरफ छ र पाइला राततरफ छ। यो दुनियाँलाई लात मारनु छ अर्थात् बुद्धिले भुल्नु छ। आत्माले जान्दछ, अब फरक गरेर जानु छ, धेरै पारट खेलियो। आफैँ सँग यसता यसता कुरा गरनु छ। अब जति बाबालाई याद गरन्छौ, त्यति नै मैला निसक्नु छ। जति बाबाको सेवामा रहेर समान बनाउँछौ, त्यति नै बाबाको शो गरन्छौ। बुद्धिमा छ- अब घर जानु छ। त्यसैले घरलाई नै याद गरनुपर्छ। पुराना घर भत्किनुछन्। अब कहाँ नयाँ घर, कहाँ पुरानो घर। रात-दिनको फरक छ। यो त हबहु विषय वैतरणी नदी हो। एकले-अर्कालाई पिट्दै, झगडा गरिरहनुछन्। बाबा आउनु भएको छ, अब धेरै लडार्इ सुरु भएको छ। यदि सत्रीले विकार दिएनन् भने कति दुःख दिनछन्। कति अत्याचार गरन्छन्। कल्प पहिला पनि अत्याचार भएको थियो। त्यो अहिल्यैको कुरा गाइनछ। देख्छौ नि कति पुकार गरन्छन्। त्यही ड्रामाको पारट खेलिइरहेको छ। यो बाबाले जान्नुहुन्छ या बच्चाहरूले जान्दछन्, अरू कसैले जान्ने का छैनन्। पछि गएर सबैले बुझ्छन्। गाउँछन् पनि- पतित-पावन, सबैका सद्गतिदाता बाबा हुनुहुन्छ। तिमीले कसैलाई पनि समझाउन सक्छौ- दुनियाँ सवर्ग र नरक कसरी बन्यो? आउनहोस्, हामीले तपाईंलाई सारा विश्वको इतिहास-भूगोल समझाउँछौ। यो बेहदको इतिहास-भूगोल ईश्वरले नै जान्नुहुन्छ या ईश्वरका बच्चा तिमीले नै जान्न सक्छौ। पवित्रता, सुख-शान्तिको कसरी स्थापना हुन्छ- यो इतिहास-भूगोललाई जान्ने पछि सबै कुरा जान्दछौ। बेहदको बाबाबाट अवश्य बेहदको नै वरसा लिनछौ। आएर यसलाई बुझ्नुहोस्। टपिकहरू धेरै छन्। तिमी बच्चाहरूको त अब दिमाग नै भरपुर भएको छ। कति खुसीको पारा चढेको छ। सारा ज्ञान तिमी बच्चाहरूसँग छ। ज्ञानका सागर बाबाबाट ज्ञान मिलिरहेको छ। फेरि हामी नै गएर लक्ष्मी-नारायण बन्यौ। त्यहाँ फेरि यो ज्ञान रहँदैन। कति रहस्यमय बुझ्नुपर्ने कुरा छन्। बच्चाहरूले सिँढीलाई राम्रोसँग बुझ्यौ नि? यो चक्र ८४ को हो। अब मनुष्यहरूलाई पनि स्पष्ट गरेर समझाउनु छ। यसलाई अब सवर्ग वा पावन दुनियाँ कहाँ भनिन्छ र? सत्ययुग बेग्लै हो, कलियुग बेग्लै कुरा हो। यो चक्र कसरी घुम्छ, यो समझाउन सजिलो छ। बुझाउँदा राम्रो लाग्छ। तर पुरुषार्थ गरेर यादको यात्रामा रहनु- यो धेरै बाट हुन सक्दैन। अच्छा!

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यो पुरानो देह र दुनियाँलाई बुद्धिद्वारा बिरसेर बाबा र घरलाई याद गरनु छ। सदा यही खुसीमा रहनु छ- अब हाम्रो सुखको दिन आउँदै छ।

२) ज्ञानसागर बाबाबाट जुन ज्ञान मिलेको छ, त्यसलाई स्मरण गरेर दिमागलाई भरपुर राख्नु छ। देह-अभिमानमा आएर कहिल्यै पनि कुनै प्रकारको धोका खानु छैन।

वरदान:- ईश्वरीय भाग्यमा लाइटको क्राउन प्राप्त गर्ने सर्व प्राप्ति

स्वरूप भव

दुनियाँमा भाग्यको निशानी राजाई हुन्छ र राजाईको निशानी ताज हुन्छ। त्यसै ईश्वरीय भाग्यको निशानी लाइटको क्राउन (ताज) हो। र, यस क्राउनको प्राप्तिको आधार हो

पवित्रता । सम्पूर्ण पवित्र आत्माहरू लाइटको ताजधारी हुनुका साथै सर्व प्राप्तिहरूमा पनि सम्पन्न हुन्छन् । यदि कुनै पनि प्राप्तिको कमी छ भने लाइटको क्राउन स्पष्ट देखिँदैन ।

सलोगन:- आफ्नो रूहानी स्थितिमा स्थित रहने आत्मा नै मनसा महादानी हो ।